

Een aantal jaren heeft Gery Beeckmans, af en toe vervangen door Ronny Depresseroy en Patricia Zwierski, als een van de vele Zuiderburen die regelmatig in Nederland onder water gaan de lezers van Onderwatersport kond gedaan van zijn lotgevallen. Vanaf deze uitgave neemt een andere Zuiderbuur met zijn Belevissen het stokje over: de in Mechelen woonachtige Filip Staes. Zo'n twee keer in de week is hij in het Zeeuwse te vinden, het hele jaar rond, en ook bij de verschillende onderwaterfotografiewedstrijden is hij een vaste (en vaak succesvolle) gast. Een van de prijswinnaars van het laatste Oosterscheldekampioenschap en in eigen land de grote man van het afgelopen Nelos festival.

Koning winter

Zeedonderpad bij eitjes

Er zijn er velen die er anders over denken en blij zijn als die weer voorbij is. De winter. Er naar uitkijken wordt door hen als iets onbegrijpelijk gezien. Maar toch: ieder jaar is dat zo. De winter is de tijd waarin er onderwater heel wat te beleven valt.

TEKST EN FOTO'S **FILIP STAES**
WWW.FSFOTOGRAFIE.BE

Verschillende soorten naaktslakken zoals de grote vlokslakken, de zilverblauwe knotsslakken of de milleniumslakken zijn dan op meerdere plaatsen te vinden. En zeedonderpadden, snotolven,

wulken en andere mooie creaturen zijn dan in hun voortplantingsperiode.

DREISCHOR De koude en het slechte weer? Ze worden er graag bij op de koop toegenomen. De parkings bij de duikplekken in Zeeland lopen leeg en onder water kan het soms heel helder zijn. Op enkele duikstekken blijft het echter opmerkelijk druk. Bij Dreischor aan het Grevelingenmeer bijvoorbeeld is dat ook zo en daar is een goeie reden voor. Het is een makkelijke plek om ontmoetingen te hebben met de gewone zeedonderpad (*Myoxocephalus scorpius*).

De zeedonderpadden gebruiken de reefballs als ondergrond voor hun nesten en die bevinden zich op enkele meters van de steiger op

een maximale diepte van acht meter. Vanaf december beginnen de vrouwtjes van de zeedonderpadden volop hun eitjes af te zetten en laten de mannetjes achter om de toekomstige nakomelingen te bewaken. Dat doen ze met veel overgave en elke indringer wordt indien nodig hardhandig verwijderd.

PENSEELKRAB Die keer toen bij het vallen van de avond wat foto's werden genomen van een penseelkrab, die zich tegoed deed aan enkele eitjes. Het duurde niet lang vooraleer vader zeedonderpad verscheen en zich vol overgave op de krab smeed om hem op te slokken. Tenminste, zo zag dat er uit. Het lukte echter niet meteen om de indringer van de eitjes te trekken, maar na enkele pogingen moest de

krab er toch aan geloven. Vader zwom ongeveer een metertje verder en spuwde de krab uit. Een hilarisch gezicht!

Het bewijst hoe hardnekkig zeedonderpadden kunnen zijn bij het verdedigen van hun kroost. Enkele mannetjes hadden wel vier tot vijf nesten te onderhouden die soms binnens de reefballs afgezet waren. Een onmogelijke plek om daar foto's van te maken. Gelukkig waren er meerdere nesten langs de buitenkant afgezet. Na enkele weken was de ligging van bijna allemaal bekend en kon er bij elke duik een vaste ronde worden gemaakt.

MEEST GEFOTOGRAFEERD Zo was er een tijdje midden in het gat van zo'n reefball; een

Verschillende kleuren nesten

Zeedonderpad met misvormde mond

Geboorte van een donderpadje

Milleniumslak met eitjes

Zilverblauwe knotslakken

Wulk met eiafzetting

prachtig nest van felroze en witte eitjes. Met wat geduld kon op het diertje worden gewacht, want om de zoveel minuten verscheen hij in 'zijn venster'. Dit exemplaar zou zo maar

wel eens het meest gefotografeerde van alle in Zeeland levende vissen kunnen zijn. Maar het leek hem niet te deren, want regelmatig blies hij over de eitjes om ze te voorzien van zuurstofrijk water. Een andere zeedonderpad aan de linkerkant van de reefballs was ook makkelijk te herkennen. Zijn mond was wat misvormd of misschien was hij wel verwond geraakt bij een gevecht.

Een penseelkrab doet zich tegoed aan de eitjes van een donderpad

Zeedonderpad bij zijn mooi gekleurde eitjes

De steiger bij Dreischor in winters avondlicht

Na een vijftal weken was het dan zover. De eerste zeedonderpadjes werden geboren. Soms was de strijd te zien die een boreling moest voeren om uit het eitje te geraken dat niet groter dan een erwt was. En als het dan eindelijk lukte, schoten ze omhoog en zwommen ze zo snel ze konden naar een beschutte plek. De taak van de vader zat er op en sindsdien zijn ze nog moeilijk te vinden. De rust is hen gegund...